

NIEUWSBRIEF

Amsterdam, september 2010.

Beste vrienden van Stichting Zanskar,

Het vinden van een huis in Chandigarh viel god zij dank nogal mee. Na de ervaringen van vorig jaar hadden we ons zorgen gemaakt of het wel zou lukken: het vinden van een huis groot genoeg voor onze jongens en meisjes. Maar het is gelukt. In minder dan vier weken vinden we een appartement dat groot genoeg is voor zeven kinderen. Het huis is op de begane grond, met een grote achterpatio (met mango- en papayaboom), en voor het huis ruimte om zeven fietsen veilig te stallen. Het staat op een hoek, grenzend aan een grasveld waar elke woensdag markt is.

De drie meisjes hebben een ruime kamer met een eigen douche en wc. Galden en Jimmy delen een kamer-tje, Rigzin en Wangtak een ander. De tweede badkamer is voor de jongens.

Er is een grote zit-, eet-, studeerkamer en een flinke keuken. De huur is navenant: gedeeld door zeven is het acht en veertig euro per persoon per maand.

Op vijf juli gaan de kinderen voor het eerst naar de nieuwe school. Mr. Bedi, de vriendelijke oude directeur begroet ons hartelijk. Daarna moeten we door naar zijn dochter, het hoofd van de school. Zij is streng, het eerste wat ze zegt is: 'haal je handen uit je zakken.' Pas daarna uit ze haar tevredenheid over de goede cijfers van de kinderen. Wel voegt ze eraan toe dat kinderen uit Ladakh vaak een achterstand hebben en dus nog beter hun best moeten doen dan andere kinderen.

Disket heeft meer dan tachtig procent gemiddeld op haar laatste rapport uit Ladakh, Jimmy ruim zeventig

procent, en Dolkar had beter gepresteerd dan voor haar gebruikelijk. Angmo heeft een percentage van meer dan zestig procent. Zij zit al in klas negen, de voorexamenklas, waarvan de resultaten meetellen voor het examen. Haar prestaties wisselen nogal, soms is ze beter in *Science*, dan weer in *Social Studies*.

Jimmy houdt erg van sporten en kan in Chandigarh zijn hart ophalen. Vier keer per week heeft hij na school crickettraining van een serieuze coach. Hij voetbalt in het team van zijn jaar, en maakt in twee wedstrijden het winnende doelpunt. Een leuke binnenkomer in een nieuwe school.

Rigzin heeft vorig jaar ook enthousiast gecricket. Dit jaar, zijn examenjaar, kan hij zich maar beter op zijn schoolwerk concentreren en minder tijd besteden aan buitenschoolse activiteiten. Rigzin wil de (technisch) wetenschappelijke richting op, en om daarvoor in aanmerking te komen moet hij een examenresultaat van zeventig plus procent hebben. We denken dat hem dat kan lukken, en hij werkt hard en vol overtuiging.

Wangtak is een slimme en creatieve jongen en moet in staat zijn goed te scoren op school, maar hij heeft, terwijl Galden in Leh was om te helpen verhuizen, flink gespijbelde. De strenge mevrouw Bedi riep hem en ons daarover ter verantwoording. Zijn oom uit Dharamsala komt op bezoek, en samen met hem nemen we met Wangtak de nieuwe regels door. Hij mag niet meer dan een uur per week op de computer en we maken voortzetting van onze sponsoring afhankelijk van zijn schoolprestaties.

Galden hoort bij de kleine groep van zijn jaargenoten die door mag naar het volgende jaar en is nu twee-dejaars student. Hij is een aardige, behulpzame en betrouwbare vent geworden.

We ontfermen ons over een scharminkelig zwerfkatje met een ontstoken aars. We gaan met haar naar de dierenarts en krijgen zalfjes en pillen mee die goed werken, zodat de ontsteking al snel verdwijnt. We noemen haar Beautiful. Eerst wordt ze niet geaccepteerd door Muis die demonstratief een paar dagen wegblijft, maar dankzij de toewijding van Angmo die uren met de twee poezen op haar kamer zit en ze bij elkaar brengt, zijn ze nu elkaars beste maten.

Het valt niet mee zeven kinderen aan te sturen. Vandaar dat we werken met taaktabellen, menulijsten en -voorschriften. Galden rapporteert wekelijks over de gang van zaken. Hij controleert de schoolagenda's van de kinderen en checkt of ze volgens schema huiswerk maken, studeren en andere taken doen.

Getsok woont een maandje bij ons. Hij is blijven zitten in klas elf en weet niet wat hij moet doen. We raden hem aan zich te laten scholen tot berggids bij het Mountaineering Institute in Manali, een gerenom-

meerd en goed werkend instituut met honderden cursisten per jaar.

We krijgen in Chandigarh bezoek van Norboo die twee weken vakantie heeft (hij zit op de Polytechnic in Leh). Samen met Galden bezoekt hij culturele en toeristische plaatsen in de stad. Norboo is enthousiast over alles.

Vervolgens reizen we met Norboo naar Dharamsala. We bezoeken het paleis van de Dalai Lama, ontmoeten familieleden en bezoeken musea en kloosters.

We brengen Norboo naar Manali, en zetten hem op de bus naar Leh.

Stichting Zanskar-sTongdefonds

www.stichtingzanskar.nl
info@stichtingzanskar.nl

The Zanskar Foundation

Daar ontmoeten we Getsok, die zijn cursus bergbeklimmen deel 1 erop heeft zitten. Wij zijn blij dat hij A-level heeft, zodat hij de vervolgcursus kan doen.

Getsok is ook zichtbaar vergenoegd met dit succes. Hij vertelt enthousiast, in vakjargon dat hij leerde, over rotsklimmen en gletsjerspleet afdalingen. De tweede cursus begint in september. In de tussentijd gaat hij zijn ouders in Zanskar bezoeken.

Het was de bedoeling Getsok naar Darcha te brengen, waar hij zich bij een trekkinggroep zou kunnen aansluiten voor de tocht naar Zanskar. We vertrekken in de stromende regen, en strandden een paar kilometer voor de Rotang Pas (4000 meter).

We staan voor een paar rotsblokken op de weg, de berg rommelt en kraakt, er komen voortdurend meer stenen naar beneden donderen. In de diepte ligt een vrachtwagen. Het regent als nooit tevoren. We keren terug naar Manali. Getsok vertrekt later met de bus naar Leh. Daar zal begin augustus een noodweer voor een rampzalige situatie zorgen, waardoor ook Getsok zijn plannen moeten veranderen. Hij kan Zanskar niet bereiken en gaat per bus eind augustus terug naar Manali voor zijn cursus.

Gedurende de diverse tochten die we maken in juli en augustus regent het overal pijpenstelen. Een voorbode voor de enorme waterschade en ellende die de regens dit jaar brachten?

Begin augustus moeten wij terug naar Nederland. Tijdens een laatste gesprek met ieder kind apart hebben we het over wat wij belangrijk vinden, en spreken we de hoop uit dat ze gelukkig zullen zijn.

Meer foto's zien en tekst lezen over gebeurtenissen in Leh de verhuizing en Chandigarh: ga naar blog.paldenpeak.nl zie de categorieën: dagelijks leven, school, onderweg.

Voor meer foto's gerelateerd aan deze nieuwsbrief, kijk op facebookpagina [Stichting Zanskar-sTongdefonds – Zanskar Foundation](https://www.facebook.com/StichtingZanskar-sTongdefonds)